

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 2Urto/5/2013                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 9013899317                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 04.02.2014                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Krajčovič          |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2014:9013899317.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Libora Duľu a JUDr. René Štepánika na neverejnom zasadnutí dňa 4. februára 2014 v Bratislave v trestnej veci proti odsúdenému N. F. pre zločin obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a ods. 1, 5. prípad, ods. 4, číslo 3 zákona o omamných látkach Rakúskej republiky a iné, o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 22. augusta 2013 sp. zn. 2 Ntc 6/2013, takto

### rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. z r u š u j e s a rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 22. augusta 2013 sp. zn. 2 Ntc 6/2013 v celom rozsahu.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov, rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 31Hv 38/10y zo dňa 30.04.2010 v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň sp. zn. 17Bs 255/10i zo dňa 20.10.2010

s a

u z n á v a a v y k o n á

n a ú z e m í S l o v e n s k e j r e p u b l i k y

v časti, ktorou bol občan Slovenskej republiky

N. F., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom H. XXX/X, U., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Stein, Rakúska republika,

uznaný za vinného

v bode A./ I./ z prečinu pozbavenia osobnej slobody podľa § 99 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky,

v bode A./ II./ z prečinu nátlaku podľa § 105 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky,

v bode B./ I./ zo zločinu obchodovania s omamnými látkami, z časti ako nahovárač podľa §28a ods. 1, 2 a 3. prípad, ods. 4, číslo 3 Zákona o omamných látkach Rakúskej republiky, § 12 2. prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky,

v bode B./ II./ zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa §§28 a, ods. 1, 5. prípad, odsek 4, číslo 3 Zákona o omamných látkach Rakúskej republiky,

v bode C z prečinu krivej dôkaznej výpovede podľa § 288 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej

republiky na tom skutkovom základe, že:

A.) počas nie presne zistiteľného času v lete 2008 H. W.:

I.) protiprávne väznil tým, že ju na dvanásť hodín násilne priviazal o radiátor a následne ju ďalšie tri dni nepustil z bytu;

II.) za hrozby ďalšieho násillia prinútil, aby si sama sebe vpichla tri „lines“ metamfetamínu, čiže na ňu vyvinul nátlak a nebezpečnou hrozbou minimálne ublíženla na zdraví a ďalšieho pozbavenia osobnej slobody, ju prinútil ku konaniu, konkrétne k užitiu omamnej látky;

B.) v rozpore s predpismi vyviezol a dovezol omamné látky v množstve, ktoré 25-násobne prekročilo hraničnú hodnotu (§ 28b Zákona o omamných látkach Rakúskej republiky);

I.) konkrétne ich v čase od februára 2008 až do času tesne pred 13.11.2009, z časti ako bezprostredný páchatel', z časti ako navádzač (§ 12, 2. prípad rakúskeho Trestného zákonníka) vyviezol zo Slovenska a dovezol do Rakúska, a to tak, že striedavo určil samostatne stíhané osoby T. N., H. W., D. F., R. E. a ďalšie neznáme prostitútky, aby tieto omamné látky počas pašeráckej jazdy do Viedne ukryli na tele a aby mu ich na spolkovom území opäť odovzdali, a tiež tak, že omamné látky z časti sám pašoval v jeho osobnom motorovom vozidle, celkovo išlo o 24.000 gramov heroínu s rýdzosťou 10% a 9.600 gramov metamfetamínu s rýdzosťou 60%;

II.) dolu uvedeným osobám tieto omamné látky prenechal, pričom tieto omamné látky mali takú rýdzosť, ako je to uvedené pod bodom B.) I.), konkrétne

a.) v čase od februára 2008 až do marca 2009 T. N. 500 gramov heroínu a 25 gramov metamfetamínu;

b.) v čase od februára 2008 do júla 2009 H. W. 1.000 gramov heroínu a 240 gramov metamfetamínu;

c.) v čase od augusta 2008 do februára 2009 H. T. 30 gramov metamfetamínu;

d.) v čase od októbra 2008 do februára 2009

aa) neznámym v nevestinci „Pam Pam“ 2.880 gramov metamfetamínu;

bb) jednej neznámej osobe v nevestinci „Love Story“ 1.600 gramov heroínu a 1.600 gramov Methamphetamin;

cc) dvom neznámym osobám 9.600 gramov heroínu a 320 gramov metamfetamínu;

dd) jednej ďalšej neznámej osobe 320 gramov heroínu a 1.600 gramov metamfetamínu;

e.) v čase od septembra 2009 do 10.11.2009 R. E. 1.200 gramov heroínu;

C.) ako svedok pred súdom pri formálnom výsluchu k veci krivo vypovedal, a to tak, že pred Krajským súdom pre trestné veci vo Viedni dňa 1.12.2009 pri hlavnom pojednávaní proti T. N. a H. W., spisová značka 64 Hv 92/09f, a dňa 13.1.2010 pri hlavnom pojednávaní proti H. T., spisová značka 63Hv 85/09v, vedome poskytol nepravdivé údaje hlavne tým, že uviedol, že nevedel, že prostitútky transportovali omamné látky v jeho aute, že mu tieto nikdy neodovzdali omamné látky, že „v jeho živote“ nikdy nevlastnil omamné látky, že sa v čase jeho zatknutia vo vozidle nenachádzali žiadne ďalšie osoby a že nevie, že samostatne stíhaný H. A. priniesol do Rakúska omamné látky,

a odsúdený podľa § 28 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, § 28 a ods. 4 zákona o návykových látkach Rakúskej republiky k trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženla.

### Odôvodnenie

Rozsudkom z 22. augusta 2013 sp. zn. 2 Ntc 6/2013 Krajský súd v Bratislave (ďalej len krajský súd) rozhodol tak, že podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 549/2011 Z.z.) rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň zo dňa 30. apríla 2010 sp. zn. 31Hv 38/10y v spojení

s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň zo dňa 20. októbra 2010 sp. zn. 17Bs 255/10i v časti, v ktorej bol občan Slovenskej republiky N. F., nar. XX. H. XXXX v U., trvale bytom H. XXX/X, U., toho času vo výkone trestu odňatia slobody v Justizanstalt Stein, Rakúska republika, uznaný za vinného z prečinu pozbavenia osobnej slobody podľa § 99 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, z prečinu nátlaku podľa § 105 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, zo zločinu obchodovania s omamnými látkami, z časti ako nahovárač podľa § 28a ods. 1, 2 a 3. prípad, ods. 4, číslo 3 Zákona o omamných látkach Rakúskej republiky, § 12 2. prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, zo zločinu obchodovania s omamnými látkami podľa § 28a, ods. 1, 5. prípad, ods. 4, číslo 3 Zákona o omamných látkach Rakúskej republiky a z prečinu krivej dôkaznej výpovede podľa § 288 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, a odsúdený podľa § 28 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky, § 28a ods. 4 zákona o návykových látkach Rakúskej republiky k trestu odňatia slobody v trvaní dvanásť rokov, sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. odsúdeného N. F. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie odsúdený N. F. v zákonnej lehote písomným podaním, v ktorom vytkol krajskému súdu, že nebral do úvahy, že je už štyri roky z dvanásťročného trestu bez jediného disciplinárneho potrestania, zo začiatku výkonu trestu bol zaradený do stupňa stráženia zodpovedajúceho na Slovensku zvýšenému stupňu stráženia, po asi desiatich mesiacoch bol prerađený za príkladné správanie a pracovné výkony do inej časti väznice, kde to zodpovedalo slovenskému strednému stupňu stráženia a teraz za svedomité plnenie pracovných a oddielových povinností je zaradený v režime zodpovedajúcom na Slovensku miernemu stupňu stráženia. Zaradením do stredného stupňa stráženia sa cíti byť diskriminovaný. Vzhľadom na to i na skutočnosť, že 13. novembra 2013 bude mať vykonanú tretinu trestu, kde i slovenský zákon umožňuje zmierniť stupeň stráženia, navrhuje, aby súd opäť prehodnotil jeho zaradenie do výkonu trestu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) postupoval na základe odvolania odsúdeného podaného v zmysle § 15 ods. 5 zák. č. 549/2011 Z.z. v znení noviel a podľa § 29 tohto zákona a teda (subsidiárne) podľa Trestného poriadku. Preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, a zistil, že odvolanie odsúdeného N. F. je dôvodné.

Krajský súd pri uznaní predmetného rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň zo dňa 30. apríla 2010 sp. zn. 31Hv 38/10y v spojení s rozsudkom Vrchného krajského súdu Viedeň zo dňa 20. októbra 2010 sp. zn. 17Bs 255/10i, postupoval v súlade so zákonom č. 549/2011 Z.z., ktorý upravuje podmienky uznávania a výkon rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a ktorý preberá zásady vyjadrené v rámcovom rozhodnutí Rady Európy č. 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, v časti, kde rozhodol, že uvedené rozsudky súdov Rakúskej republiky vo výrokoch o vine a treste odsúdeného N. F., sa uznávajú a vykonávajú na území Slovenskej republiky. Nepostupoval však v súlade s uvedenými ustanoveniami právnych predpisov v časti svojho rozhodnutia, týkajúcej sa zaradenia odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

V časti rozsudku, kde krajský súd pretransponoval (preniesol) výroky citovaných rozsudkov súdov Rakúskej republiky o vine a treste odsúdeného N. F., do výroku tohto rozsudku o ich uznaní a vykonaní na území Slovenskej republiky, toto svoje rozhodnutie náležite odôvodnil a v tomto smere sa so závermi súdu prvého stupňa odvolací súd plne stotožňuje.

Najvyšší súd poukazuje na to, že v konaní súdu prvého stupňa boli splnené zákonné podmienky rozhodnutia príslušného krajského súdu, ktorým je podľa § 12 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a/ zák. č. 549/2011 Z.z. - odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky (na veci nič nemení

aktuálny výkon uloženého trestu odňatia slobody na území Rakúskej republiky), po písomnom vyjadrení prokurátora (§ 15 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z.). Súhlas odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky sa nevyžaduje - § 16 ods. 1 písm. g/, § 2 zák. č. 549/2011 Z.z. a čl. 6 bodu 2 písm. a/ Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV - súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije.

Súd prvého stupňa sa vo svojom rozsudku vysporiadal s trestnosťou skutkov, právne kvalifikovaných citovanými rozsudkami súdov Rakúskej republiky ako trestné činy uvedené v úvodnej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia najvyššieho súdu, i na území Slovenskej republiky ich kvalifikačným ekvivalentom ako trestných činov, uvedeným v odôvodnení rozsudku krajského súdu, resp. pri najzávažnejšom z nich označením kategóriou trestných činov podľa § 2, § 4 ods. 3 zák. č. 549/2011 Z.z., kde sa nevyžaduje, či ide o trestný čin podľa právneho poriadku Slovenskej republiky. Nad rámec uvedeného je treba skonštatovať, že zločin obchodovania s omamnými látkami, z časti ako nahovárač podľa § 28a ods. 1, 2 a 3. prípad, ods. 4, číslo 3 zákona o omamných látkach Rakúskej republiky, § 12, 2. prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, vzhľadom na skutok - prevoz 24 000 g heroínu s koncentráciou 10 % a 9 600 g metamfetamínu s koncentráciou 60 % zo Slovenska do Rakúska - zodpovedá právna kvalifikácia obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ (minimálne) ods. 3 písm. c/ Tr. zák. (bez pripojenia spisu súdu Rakúskej republiky a skúmania kritérií rozsahu činu (§ 125 ods. 1 Tr. zák.) nemožno ustáliť možnosť právnej kvalifikácie skutku i podľa ods. 4 písm. c/ uvedeného ustanovenia Tr. zák.), čo nič nemení na dôvodnosti uznať a vykonať rozsudky súdov Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky, avšak má určitú súvislosť so zaradením odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky v použití filozofie prístupu krajského súdu k tejto časti jeho rozhodnutia.

Neoddeliteľnou súčasťou rozhodovania súdov o vine a treste konkrétného obvineného je vykonateľnosť takého rozhodnutia. Právny poriadok Slovenskej republiky zastáva pri uloženom treste odňatia slobody (ktorého výkon nebol podmienene odložený) filozofiu vonkajšej a vnútornej diferenciacie výkonu takéhoto trestu, pričom o vonkajšej diferenciacii rozhoduje súd v priamej súvislosti (časovej i súvzťažnej k rozhodnutiu o treste) s uložením trestu odňatia slobody podľa ustanovenia § 48 Tr. zák. (u mladistvých, ktorí neprekročili osemnásť rok svojho veku, podľa § 117 ods. 4 Tr. zák.) striktné vychádzajúc z kritérií, uvedených v ustanovení § 48 ods. 2 písm. a/ alebo b/ Tr. zák. a v ustanovení § 48 ods. 3 Tr. zák. (zaradenie do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia a/ páchatel'a, ktorému (súd) uložil trest odňatia slobody na doživotie alebo b/ páchatel'a obzvlášť závažného zločinu), alebo alternatívne vychádzajúc z ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák. - zaradenie páchatel'a do ústavu na výkon trestu iného stupňa stráženia, než podľa ktorého má byť podľa odseku 2 zaradený, za splnenia v tomto ustanovení bližšie špecifikovaných podmienok - a špeciálne alternatívne zaradením páchatel'a do ústavu na výkon trestu, nie súc viazaný ustanoveniami odsekov 2 a 3, ak súd schvaľuje dohodu o uznaní viny a trestu alebo zníži trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 39 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. O vnútornej diferenciacii výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje v nadväznosti na uvedené zaradenie páchatel'a na výkon trestu rozhodnutím súdu podľa § 5 ods. 1 až 3 a § 8 ods. 1 až 4 zákona č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov, Generálne riaditeľstvo zboru väzenskej a justičnej stráže, podľa stupňa stráženia, dĺžky trestu, závažnosti trestnej činnosti, veku, zdravotného stavu, vzdelania a kvalifikácie (§ 5 ods. 1 citovaného zákona).

Uvedený model vonkajšej a vnútornej diferenciacie výkonu trestu odňatia slobody aplikovaný v právnom systéme Slovenskej republiky, nenachádza identický obraz v právnych systémoch niektorých členských štátov, ktoré prevzali do svojho právneho poriadku rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, a teda vo vzťahu ku ktorým slovenské orgány ako vykonávajúce justičné orgány (uznanie a výkon rozhodnutia cudzozemského súdu na území Slovenskej republiky) postupujú podľa zákona č. 549/2011 Z.z. Takouto členskou krajinou s odlišným režimom diferenciacie výkonu

trestu odňatia slobody je i Rakúska republika, vo vzťahu ku konkrétnym rozhodnutiam súdov ktorej v prejednávanej trestnej veci Krajský súd v Bratislave postupuje.

Vzhľadom k tomu, že neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia krajského súdu o uznaní a výkone rozhodnutia cudzozemského súdu na území Slovenskej republiky je rozhodnutie o zaradení odsúdeného na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym, stredným alebo maximálnym stupňom stráženia (§ 348 ods. 1 Tr. zák.), pre túto časť rozhodnutia musí mať krajský súd k dispozícii relevantné podklady.

Konanie o uznaní a výkone rozhodnutia cudzozemského súdu na území Slovenskej republiky v zmysle zák. č. 549/2011 Z.z. má nostrifikačný charakter, teda sa posudzuje, či trestnému rozsudku cudzieho štátu možno priznať účinky na území Slovenskej republiky a v premene (transponovaní - prenesení) cudzieho rozhodnutia na rozhodnutie slovenské. Nemá charakter konania vo veci samej, teda konania, v ktorom sa posudzuje vina páchatel'a. Uznávajúci súd nesmie cudzie rozhodnutie preskúmať vo veci samej a je viazaný skutkovými zisteniami odsudzujúceho (cudzieho) súdu. Vzhľadom na nejednotnosť právnych systémov členských štátov úpravy výkonu trestu odňatia slobody na podmienky realizácie výkonu tohto trestu na území jednotlivých štátov, kde právny poriadok Slovenskej republiky viaže súd povinnosťou rozhodnúť o zaradení odsúdeného na výkon trestu do minimálneho, stredného alebo maximálneho stupňa stráženia (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto rozhodnutia), má takéto rozhodnutie krajského súdu prvok zásahu do pôvodného rozhodnutia, avšak len v smere konkretizácie výkonu uvedeného trestu na podmienky Slovenskej republiky.

Predkladateľom návrhu na uznanie (a výkon) cudzieho rozhodnutia je ministerstvo spravodlivosti (§ 518 Tr. por.), ktoré má v tomto špecifickom druhu trestného konania postavenie (procesnej) strany v konaní, keďže na základe jeho návrhu sa konanie vedie. Z tohto postavenia mu vyplýva i povinnosť predložiť návrh v perfektnéj forme a obsahu. Túto povinnosť si ministerstvo spravodlivosti nesplnilo, keďže predložený návrh neobsahoval podklady pri absencii výroku rozhodnutia rozsudkov súdov Rakúskej republiky a zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody, pričom nie je rozhodujúce či právny poriadok Rakúskej republiky rozhodnutie o diferenciácii výkonu trestu odňatia slobody, resp. o zaradení odsúdeného na takýto výkon trestu podľa určitých podmienok, stanovuje rozhodnutiu súdu, prípadne inému subjektu, napr. na úrovni ponímania vnútornej diferenciácie výkonu trestu v podmienkach Slovenskej republiky už citovaným zákonom č. 475/2005 Z.z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení noviel, podklady pre rozhodnutie krajského súdu (v Bratislave) o zaradení odsúdeného N. F. na výkon trestu na území Slovenskej republiky.

Napriek uvedeným nedostatkom v predložení návrhu ministerstvom spravodlivosti krajskému súdu, si tento súd uvedené podklady prostredníctvom ministerstva spravodlivosti (alebo priamym stykom s justičnými orgánmi Rakúskej republiky) nevyžiadal, ale rozhodol, vychádzajúc z oboznámeného registra trestov odsúdeného N. F., o jeho zaradení na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, vychádzajúc z v tomto ustanovení uvedených kritérií, že (keďže) v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov, za ktoré mu bola uložená uznávaná sankcia - trest odňatia slobody dvanásť rokov - bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, a to rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 12. mája 2005 sp. zn. 4 T 144/04 (uložený trest odňatia slobody štyri roky šesť mesiacov za trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 187 ods. 1 Tr. zák.). Je teda zrejmé, že prvostupňový súd vychádzal z kritérií ustanovenia § 48 Tr. zák., aplikovateľných pre rozhodnutia súdov Slovenskej republiky o vine a treste konkrétnych páchatel'ov trestných činov. Ak by krajský súd rozhodoval o vine a treste, bolo by dôvodné použitie ustanovenia § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., tak ako to krajský súd vo svojom rozsudku odôvodnil, avšak len za podmienky, že by neboli splnené zákonné podmienky pre zaradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 3, v konkrétnom prípade podľa písmena b/ tohto ustanovenia pri ukladaní trestu páchatel'ovi obzvlášť závažného zločinu. Táto podmienka by bola splnená, keďže N. F. bol odsúdený v slovenskom ekvivalente trestného činu - zločinu obchodovania s omamnými látkami, z časti ako nahovárač podľa §

28a ods. 1, 2 a 3. prípad, ods. 4, číslo 3 zákona o omamných látkach Rakúskej republiky, § 12, 2. prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky, ktorým je obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b/, c/, d/ (minimálne) ods. 3 písm. c/ Tr. zák. (viď predchádzajúci text odôvodnenia tohto rozhodnutia najvyššieho súdu).

Podmieňovací spôsob uplatnenia ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. - zaradenie odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom strázenia namiesto krajským súdom aplikovaného rozhodnutia o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. - je namieste, pretože pre konkrétnu posudzovanú vec je len akademickým výrokom, ktorý by bol pre daný prípad plne v súlade so zákonom, len ak by súd rozhodoval o vine a treste N. F.. V konaní o uznaní a vykonaní cudzieho rozhodnutia však súdy Slovenskej republiky nerozhodujú o vine a treste, ale len prispôsobujú konkrétne cudzozemské rozhodnutie jeho vykonateľnosti na území Slovenskej republiky podmienkam výkonu trestu. Vzhľadom na to pretransponované rozhodnutie súdy Slovenskej republiky nemôžu uplatňovať v rámci svojho rozhodnutia kritériá pre ukladanie trestu dané právnymi predpismi Slovenskej republiky, ale musia dôsledne akceptovať kritériá pre ukladanie trestov, ktoré použili cudzie súdy vo svojich rozhodnutiach. Ak z rozhodnutia cudzích súdov, v konkrétnom prípade súdov Rakúskej republiky nevyplyva, že ako kritérium pre uloženie trestu odňatia slobody odsúdenému N. F. vzali do úvahy recidívu, a teda predchádzajúce odsúdenie (či odsúdenia), hoci aj za „drogový“ trestný čin (§ 187 ods. 1 Tr. zák.) - v ponímaní slovenského právneho režimu špeciálna recidíva, nemôže to mať svoj odraz ani v časti výroku rozhodnutia súdov Slovenskej republiky o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. za zohľadnenia kritéria uvedeného v tomto ustanovení, že odsúdený bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, pretože by sa tým menili kritériá, ktoré použili cudzie súdy (Rakúskej republiky) pri svojom rozhodovaní o treste N. F. v jeho neprospech, čo odporuje ustanoveniu § 17 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z.z., podľa ktorého súd nesmie (podľa odsekov 1 - 3 tohto ustanovenia) uložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí (cudzieho štátu). Keďže výrok rozhodnutia krajského súdu (v Bratislave) o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody, do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia je neoddeliteľnou súčasťou pretransponovaného výroku cudzích súdov o uložení trestu, je v rozpore s ustanovením § 17 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z.z. sprísnením druhu trestu.

V čase rozhodovania najvyššieho súdu o odvolaní odsúdeného N. F. proti rozsudku súdu prvého stupňa neboli k dispozícii podklady justičných orgánov Rakúskej republiky o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody podľa kritérií zaradenia odsúdeného uplatňované právnymi predpismi Rakúskej republiky, ktoré malo predložiť spolu s návrhom krajskému súdu na uznanie a vykonanie cudzozemského rozhodnutia Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky a tieto podklady nevyhnutné pre rozhodnutie nezabezpečil ani krajský súd. Najvyšší súd tak postupom podľa § 518 ods. 4 veta tretia Tr. por. požiadal prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky justičné orgány Rakúskej republiky o zabezpečenie rozhodnutí - zaradenie odsúdeného na výkon trestu, zmena režimu výkonu trestu (preradenie odsúdeného vo výkone trestu) a zabezpečenie informácií o výkone uloženého trestu odsúdeného N. F. v Rakúskej republike. Rakúske justičné orgány oznámili v odpovedi, aké kritériá, zodpovedajúce vnútornej diferenciacii výkonu trestu odňatia slobody v Slovenskej republike, boli použité vo vzťahu k výkonu trestu odňatia slobody N. F. v Rakúskej republike, v ktorých justičných zariadeniach na výkon trestu odsúdený plnil pracovné povinnosti (v rozpätí 100,25 - 104,75 %) a aké sú sociálne a resocializačné predpoklady u odsúdeného po výkone trestu. Z uvedeného je zrejmé, že vyjadrenie justičných orgánov Rakúskej republiky nie je dostatočným podkladom pre preskúmanie tvrdení odsúdeného N. F. v podanom odvolaní, kde popisuje priebeh výkonu trestu (vyjadrenie justičných orgánov Rakúskej republiky potvrdzuje tvrdenie odsúdeného o plnení si jeho pracovných povinností) a jeho súčasné zaradenie zodpovedajúce minimálnemu stupňu strázenia zaradenia odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 1 Tr. zák. Podkladom pre posúdenie

tvrdení odsúdeného tak nie je (mimo pasáže vyjadrenia justičných orgánov o plnení výkonových pracovných noriem odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody) iný dôkaz, takže najvyšší súd tak vychádzajúc z tézy in dubio pro reo - v pochybnostiach v prospech veci (vo voľnom ponímaní v pochybnostiach v prospech odsúdeného) tieto tvrdenia odsúdeného akceptoval.

Súvislosti zaradenia odsúdeného N. F. na súdmi Rakúskej republiky uloženého trestu odňatia slobody na jeho výkon na území Slovenskej republiky, právne a argumentačne vyjadrené v predchádzajúcich častiach odôvodnenia tohto rozhodnutia najvyššieho súdu, spolu s akceptovaním tvrdení odsúdeného o jeho aktuálnom výkone trestu odňatia slobody, zodpovedajúcim minimálnemu stupňu strázenia, tak treba dať do súvislosti s už uvedeným ustanovením § 17 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z.z., ktoré prikazuje súdu neuložiť prísnejšiu trestnú sankciu z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky, ako bola uložená v rozhodnutí. Pre výklad tohto ustanovenia treba opäť použiť kritériá, ktoré sú v prospech odsúdeného. Okrem účelu odplaty spoločnosti voči odsúdenému, ako páchatelovi trestného činu, vyjadreného uložením trestu v rozsudku súdu, má uložený trest odňatia slobody aj prevýchovný účel a v rámci jeho výkonu vytvorené podmienky pre odsúdených, naplnením ktorých má preukázať prevýchovu a resocializačný trend pre život občana po jeho výkone - správanie sa odsúdeného počas výkonu trestu, plnenie si pracovných úloh a pod., dávajú možnosť odsúdeným využiť možnosti motivačných faktorov zmiernenia dopadu výkonu trestu pre odsúdených zmenou vonkajšej diferenciácie výkonu trestu odňatia slobody (preradenie do ústavu s nižším stupňom strázenia). Časovým postupom výkonu trestu odňatia slobody sa tak môže zmeniť vonkajšia diferenciácia výkonu trestu (relatívne revolučná zmena pre odsúdeného) alebo vnútorná diferenciácia výkonu trestu (relatívne evolučná zmena). Táto filozofia je uplatniteľná (a uplatňovaná) aj v štátoch, akým je i Rakúska republika, ktoré majú iba vnútornú diferenciáciu výkonu trestu, kde zmena prísnosti podmienok výkonu trestu odsúdeného je pre neho významným benefitom. Ak by sa do rozhodnutia súdov Slovenskej republiky o uznávaní a výkone rozhodnutí pretransponovalo pôvodné rozhodnutie súdu (či naň nadväzujúce rozhodnutie iného subjektu, stanovujúce diferenciáciu výkonu trestu) s podmienkami výkonu trestu v čase jeho uloženia, tak ako to striktnie stanovuje ustanovenie § 17 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z.z., popieralo by to prevýchovný účel trestu a motiváciu odsúdeného od neho závisiacim správaním sa dosiahnuť pre neho lepšie podmienky výkonu trestu odňatia slobody v rámci diferenciačných kritérií výkonu tohto trestu. Je teda v prospech veci a výkladovo v prospech odsúdeného pretransponovať do rozhodnutia súdu Slovenskej republiky kritériá výkonu trestu odsúdeného v cudzine, aké sú uplatňované v čase rozhodovania súdu Slovenskej republiky, čo zodpovedá i zmyslu obsahu ustanovenia § 17 ods. 4 zák. č. 549/2011 Z.z. o nesprísňovaní uloženej trestnej sankcie, avšak v časovej rovine posunutej na aktuálnosť priebehu výkonu trestu odsúdeným, v čase rozhodovania súdov Slovenskej republiky. Tento výkladový rámec použil vo svojom rozhodnutí aj najvyšší súd, keď pri zaradení odsúdeného N. F. na výkon trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky vychádzal z časovo aktuálnych diferenciačných podmienok výkonu trestu tohto odsúdeného zodpovedajúcich minimálnemu stupňu strázenia.

Výrok rozhodnutia súdov Slovenskej republiky v rámci rozhodovania o uznaní a výkone rozhodnutia cudzieho súdu, ktorý zaraďuje odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do príslušného ústavu na výkon trestu odňatia slobody, je uplatnením diferenciačného princípu zaradenia odsúdeného na výkon tohto trestu na pomery výkonu trestu v Slovenskej republike a nie je prejavom nezlučiteľnosti rozhodnutia cudzieho štátu s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Prevzatie výroku o treste rozhodnutia cudzieho štátu súdmi Slovenskej republiky, doplnené o výrok o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu s príslušným stupňom strázenia však podľa kritérií na prevzatie a výkon rozhodnutia, uvedených v § 17 zák. č. 549/2011 Z.z., musí zabezpečovať, aby uložená trestná sankcia nielen nezhoršila postavenie odsúdeného, ale aby aj v čo najväčšej miere zodpovedala pôvodne uloženej trestnej sankcii. Toto aplikačné pravidlo v konkrétnom prípade odsúdeného N. F. znamená jeho zaradenie na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Ustanovenie § 29 zákona č. 549/2011 Z.z. podporne vo vzťahu k tomuto zákonu odkazuje na použitie Trestného poriadku, nemá však priamu nadväznosť na aplikáciu ustanovení Trestného zákona, ktorý ako hmotnoprávny predpis upravuje zaradenie odsúdeného na trest odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s príslušným stupňom strázenia. Trestný zákon nemá osobitné ustanovenie pre zaradenie

odsúdeného na výkon trestu pre prípad, akým je i trestná vec N. F., kedy rozhodnutia súdov Slovenskej republiky majú v čo najväčšej miere zodpovedať uloženej trestnej sankcii (cudzieho rozhodnutia), avšak bez priamej aplikácie kritérií a podmienok stanovenými ustanoveniami § 48 ods. 2 písm. a/ alebo písm. b/ a § 48 ods. 3 písm. a/ alebo písm. b/ Tr. zák. (resp. § 117 Tr. zák. u mladistvých). Preto takto pôvodne cudzím rozhodnutím uložený trest odňatia slobody doplnený na jeho výkon v podmienkach Slovenskej republiky aplikovaním príslušného ustanovenia §§ 48, resp. 49 Tr. zák., musí v použití týchto ustanovení odrážať iba ich znenie o zaradení do príslušného stupňa stráženia s abstrahovaním od uplatnenia podmienok a kritérií, spojených v týchto ustanoveniach s príslušným stupňom stráženia, pretože opak, použitie týchto kritérií ako neoddeliteľnej časti zaradenia odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody, by popieralo všetky princípy aplikované v tomto rozhodnutí najvyššieho súdu, vychádzajúce z prispôsobenia pôvodného rozhodnutia (cudzieho) súdu, prejdúceho vývojom postavenia odsúdeného v rámci výkonu trestu, na čo najväčšiu mieru jeho identity na pomery výkonu trestu v Slovenskej republike na základe pretransponovaného rozhodnutia súdmi Slovenskej republiky. Pre konkrétny prípad odsúdeného N. F. tak najvyšší súd postupom podľa § 518 ods. 4 Tr. por. zrušil napadnuté rozhodnutie a sám vo veci rozhodol o uznaní a vykonaní predmetných rozhodnutí súdov Rakúskej republiky na území Slovenskej republiky a zaradení odsúdeného N. F. na uložený výkon trestu odňatia slobody v trvaní dvanásť rokov podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.